

Прізвище, ім'я _____

Прочитай частину тексту.

Оксана Іваненко

ДЖМЕЛИК

Вчора цього джмелика ще й на світі не було. У джмелиному рої лежали лялечки, замотані в павутиння, як у пелюшки. Лялечки були слухняні й тихі, мов діти, коли вони сплять.

Але вранці, коли джміль-сурмач задзижчав своїми крильцями і всіх побудив, одна лялечка несподівано заворушилась, і всі почули, як щось гризе її зсередини. В цьому рої не любили сидіти без діла, і тому всі кинулись допомагати. Отоді й виліз маленький джмелик, волохатий, веселий. Повештався трохи по гнізду, на джмелів подивився, себе показав, а потім сів і подумав: навіщо у нього крильця? Може, на те, щоб дзижчати, як той старий дядько-джміль, що всіх побудив уранці?

Він затремтів крильцями і теж так само задзижчав, тільки трохи тонше.

А може, ці крильця на те, щоб так само літати, як ота найбільша в рої джмелиха?

Він помахав ними дужче і справді полетів.

І так йому стало весело від цього, що він замахав ще дужче крильцями і заспівав:

— А я літаю! А я літаю!

— Ну й що з того? Ну й що з того? — здивувалася чорна гарна мушка.

— Ой! — здивувалася мушка, бо в цього незграбного джмеля був такий довгий і тонкий язичок, що міг залізти в найтоншу квітку.

І справді — язичок джмелика потрапив у чашечку дзвіночка, а там було дуже солодко і приємно.

Мушка розсердилася і полетіла — нечемний який!

— Я буду з вами дружити, — сказав джмелик дзвіночкам. — У вас у всіх такий солодкий сік?

— Звичайно, — засміявся дзвіночок, — і я радий з тобою дружити: ти не такий, як оті ненажери-жуки. Уяви собі, вчора один чорний жук сів на кашку, що росла поруч, і їв, їв, аж поки не перегриз зовсім бідну квітку.

— Який дурний! — здивувався джмелик. — Адже більше він не міг прилетіти до неї. Я б так ніколи не зробив. От я напився, а тепер полечу до іншого дзвіночка, такого самого, як ти.

Тільки джмелик злетів з дзвіночка, а вже чує, другий кличе:

*Дзень-дзень, я тут!
Співаю тут!*

Джмелик так і влетів у лілову чашечку і, як чемний і вихований, спочатку обтрусив жовтий пилок, що налип на нього з першої квітки, а потім уже вистромив язичок і заходився коло меду.

Всі дзвіночки на лузі скоро знали його й дуже полюбили.

Він так і літав з квітки на квітку, поки не стрів ту саму мушку, з якою посварився вранці.

**Доведи, що ти уважно читаєш.
Познач правильні відповіді.**

Головним героєм тексту О.Іваненко є...

- оса джмелик
 бджілка метелик

Обери слово з тексту.

_____ цього джмелика ще й на світі не було.

Де перебував джмелик до появи на світ?

- у вулику між гілками липи
 у лялечці

Хто побудив усіх у джмелиному рої?

- дядько-джміль сильний вітер
 дзижчання джмелика

Над чим розмірковував джмелик?

- навіщо його розбудили*
- навіщо в нього крильця*
- чому йому так весело*

Джмелику стало весело від того, що він...

- зустрів мушку*
- замахав крильцями*
- полетів*

На лузі джмелик розмірковує над тим, ...

- до якої квітки йому полетіти.*
- з ким йому подружитися.*
- чому всі поспішали на запашний барвистий луг.*

На лузі джмелик подружився із _____

Запрошую подзеленчати й поджеркотіти

Під час літніх канікул Джмелик та його друзі: Нотка, Пензлик і Кнопочка – відвідали Країну Граматики. Цього разу їх цікавили незвичайні звуки.

ЛИСТ ІЗ ПОМИЛКАМИ

Почалося все з листа, якого Джмелик отримав одного разу на свою електронну пошту.

Любий Жмелику!
Я дудже хочу, щоб ми з тобою стали
друдзями.

Павлик Жмеленко

Як ти гадаєш, чи зрадів Джмелик посланню?
І так, і ні. Бо ж приємно дізнатися, що хтось хоче з тобою дружити, але неприємно, коли цей хтось такий неграмотний. Джмелик знайшов у листі три помилки.
Знайди їх і ти. Запиши ці слова правильно.

Джмелик запросив Павлика в гості і вже на порозі почув, що хлопчик не лише пише, а й вимовляє деякі слова неправильно. «Оце так проблема! Що ж робити?» - замислився наш любознайко.

– Треба допомогти хлопчикові стати грамотним, - вирішив Джмелик. І от уже дружна компанія разом з Павликом стоїть біля брами чарівної Країни Граматики.

– З чим прийшли? Що вас цікавить? – запитали в них два ввічливі Знаки Питання.

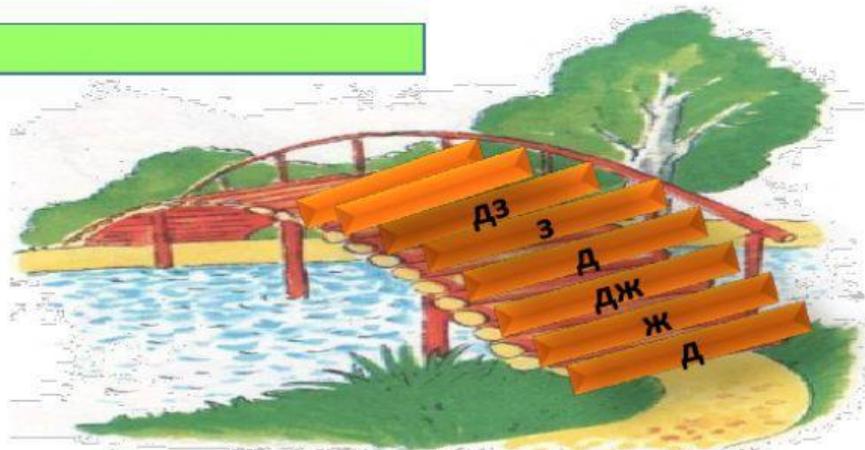
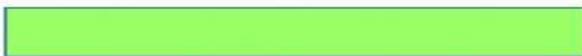
– Ми прийшли по знання, і цікавить нас сьогодні вимова й написання слів із **дж** та **дз**, - відказали друзі. – Хочемо допомогти оцьому хлопчикові.

– Ласкаво просимо! – поважно мовив головний грамотійко. – Ходімо зі мною.

Пройшли вони трошки стежиною і побачили річку.

Перейти через неї можна було по незвичайному місточку, кожна дощечка якого була підписана.

Подивися на малюнок і прочитай написи.

Павлик рушив першим, інші – за ним, і зусібіч чулося: «Д-ж-дж, д-з-дз!»... Аж ось місточок закінчився, і друзі опинилися в Країні Граматики.

КОМАШИНА МЕТУШНЯ

Усі замовкли й прислухалися – навколо було тихо-тихо. Не шуміли струмочки, завмерли квіточки-дзвоники, на них нерухомо сиділи комашки.

– Що це з ними? – запитав Джмелик.

– Вони сплять. Нехай Павлик їх розбудить, чітко проказавши ось таку БУДИЛКУ:

Джу-джу-джу! Джу-джу-джу!

Я усіх вас розбуджу!

Промов і ти цю будилку кілька разів.

В українській мові буквосполучення

ДЖ, ДЗ, ДЗЬ

[дж] [дз] [дз']

позначають один звук.

Павлик потренувався, і... Що тут почалося!

Аби про це дізнатися, з'єднай назви предметів з їх діями.

Бджілки

Струмки

Мушки

Дзвіночки

Дзвеніли

Дзижчали

Дзумкали

Дзюрчали

Усе прокинулося, заворушилося, загомоніло і нашим друзям стало дуже весело, вони готові були виконувати нові завдання Граматики. Виконай їх і ти.

Установи відповідність між словом і його значенням.

дзиґар

ґринджоли

ґазда

санчата

господар

настінний годинник

Устав у словах...

ДЖ

Ж

си у

мо у

са анці

ве а

пропа а

хо у

З

ДЗ

умів

умкати

ґу ик

му ика

пове у

кукуру а

